

(r)evolutie op de speelplaats?!

Onze speelplaats is een boeiende plek waar kinderen kunnen klimmen, chillen, sporten, spelen en onbewust leren. Er staan middagactiviteiten op het getouw en de open groene ruimte biedt veel kansen tot ontmoeting. Toch durft het soms wel eens mislopen op de speelplaats. Maar onze 'praatpaal' brengt dan rust én bemiddeling. Op onze school zetten we immers graag in op 'geweldloze communicatie'.

Kinderen beschikken niet steeds over de juiste woorden en maken door middel van gedrag duidelijk dat ze sommige situaties niet leuk vinden.

De gevoelsmonsters helpen hen om over gevoelens te praten. Op onze paal staan dan ook verschillende figuurtjes afgebeeld. In stapjes leren kinderen om conflicten uit te praten:

Stap 1: STOP

Bovenop de paal staat een stopteken. Dit bord kan losgemaakt worden en iemand die een conflict ziet kan met het stopbord naar de ruziemakers stappen en hen uitnodigen bij de praatpaal. Of één van de ruziemakers kan zelf het bord nemen en zijn tegenstander uitnodigen bij de praatpaal. Bij een conflict is de STOP een eerste stap: *we vragen ons af wat hier gebeurd is, wat is de situatie.*

Stap 2 : PAUZE

Aan de andere kant van het stopbord staat het pauze teken: we nemen eerst even de tijd om de situatie van op afstand te bekijken. Een eenvoudig middel daarvoor is gewoon tellen tot 10 zodat de eerste reacties van boosheid kunnen wegebben.

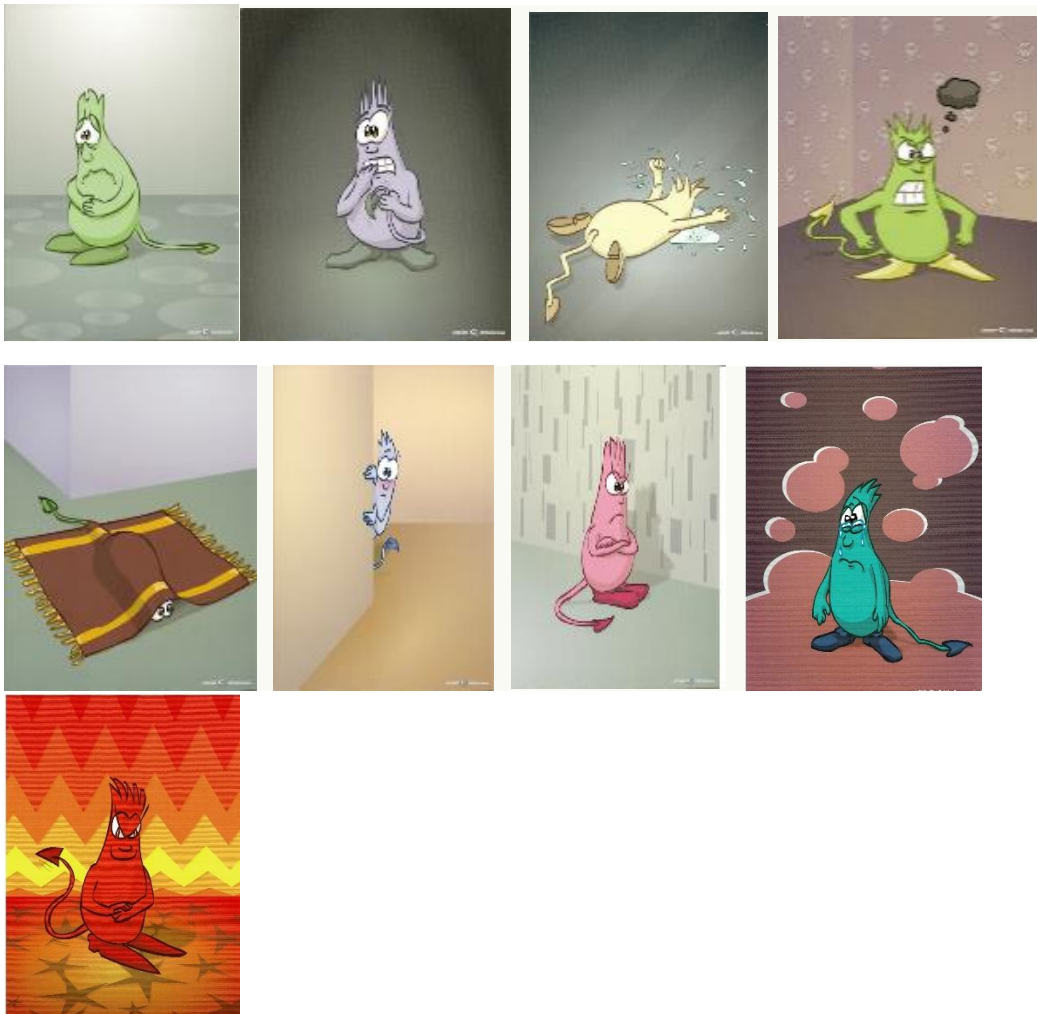
Dan gaan beide partijen op de 'ik' en de 'jij' punten van de communicatiedriehoek staan. Dit kan onderling tot stand komen of door tussenkomst van een bemiddelaar. Deze kan een medeleerling of een volwassene zijn.

Dan gaan beide partijen op de 'ik' en de 'jij' punten van de communicatiedriehoek staan. Dit kan onderling tot stand komen of door tussenkomst van een bemiddelaar. Deze kan een medeleerling of een volwassene zijn.

Stap 3 : Wat voel ik?

De bemiddelaar duidt één van de twee partijen aan om als eerste te vertellen wat die voelt. De bemiddelaar let er vooral op dat de 'tegenstander' luistert terwijl de ander spreekt. Beide partijen wordt duidelijk gemaakt dat slechts één persoon spreekt en dat de ander luistert EN dat de beurten dan omgewisseld worden. Op deze manier krijgt ieder de kans om zijn/haar gevoelens te verwoorden. Zo wordt vermeden dat

'wie het hardst roept gelijk krijgt' en wordt er geluisterd naar iedereen zonder eerst te oordelen. De kinderen horen wat de ander voelt. De taak van de bemiddelaar is niet te oordelen maar de ruziemakers de tijd en de ruimte te geven om te communiceren. Het is de bedoeling dat de eerste 'spreker' toont hoe hij zich voelt bij de situatie en dat probeert te verwoorden. De bemiddelaar kan daarbij helpen. Vooraleer de rollen omgedraaid worden herhaalt de bemiddelaar kort wat de spreker gezegd heeft (erkennen en accepteren van het gevoel). Om het ook aan de andere partij duidelijk te maken wordt deze gevraagd of hij/zij dit gehoord heeft. Dus bv. 'ik hoor dat je je verdrietig en alleen voelde, heb jij dat ook gehoord?' (tegen de tweede partij) Dan is het de beurt aan de tweede partij die op dezelfde manier zijn gevoel aanduidt op de paal en probeert te verwoorden. Ook hier zal de bemiddelaar na afloop kort herhalen wat gezegd werd en zal de andere partij gevraagd worden: 'heb jij dat ook gehoord?'

Er zijn verschillende figuren die boosheid uitdrukken, verdriet en angst hebben ook nuances.

Stap 4 : hoe zou ik mij willen voelen?

In de volgende stap is het weer de beurt aan de eerste spreker. Die toont nu op de praatpaal hoe hij zich zou willen voelen. Je ziet nu weer enkele gevoelsmonsters op de tweede kant van de paal. Weer wordt erop gelet dat de ander luistert. En opnieuw worden de beurten omgedraaid.

De bemiddelaar zal herhalen wat de spreker gezegd heeft en daarna vragen 'wat heb je daarvoor nodig?' of 'wat kan jij daarvoor doen?' Op die manier wordt vermeden dat het ombuigen van het negatieve gevoel van daarnet de verantwoordelijkheid is van de ander.

Na deze stap zijn de gemoederen in de meeste gevallen al bedaard en kan overgegaan worden naar de volgende stap.

Stap 5: wat kunnen wij nu doen?

Beide partijen stappen nu naar de 'wij' van de driehoek. Door deze handeling stappen de tegenstanders letterlijk uit hun eigen centrum naar de wij-kant, een stap naar verbinden in plaats van verwijderen.

Op de derde kant van de praatpaal staan enkele suggesties voor mogelijke oplossingen van het probleem. De mogelijkheden worden overlopen en de 'ruziemakers' kunnen tot een oplossing komen. Het is belangrijk dat iedereen akkoord is met de gekozen oplossing. Op die manier wordt vermeden dat er een winnaar of een verliezer is. Het is de bedoeling dat men inziet dat de gekozen oplossing een win-win situatie is voor iedere betrokkene. Indien er een bemiddelaar aan te pas komt is dit zijn taak. Hij oordeelt niet, hij kan eventueel sturen.

Enkele mogelijkheden:

-We geven elkaar een hand

-We kiezen voor een ander spel

-We nemen een time-out.

-We laten elkaar nu even met rust

-We kiezen vanuit ons hart. Dit wil zeggen: je kan en mag ervoor kiezen om blijvend boos te zijn, maar je kan ook een positief gevoel kiezen. Dit is jouw keuze.

-We maken opnieuw duidelijke afspraken over het spel.

-We halen hulp bij een volwassene of bij een leerling uit een hogere klas.

Afronden: win win

De bemiddelaar gaat na of beide partijen akkoord zijn met de gekozen oplossing. Zo wordt vermeden dat er een 'winnaar' en een 'verliezer' uit het conflict komt, zo wordt ook vermeden dat één partij gezichtsverlies lijdt.